

Nieuwsbrief 25 - Jaap en Mieke de With - juli 2025

Beste familie, vrienden, bekenden en collega's,

Na een heerlijk verblijf in Nederland zijn we weer thuis in Zuid-Soedan. We hebben genoten van de tijd met familie, vrienden en de kerkelijke gemeente. Ook vonden de kinderen het heel fijn om naar school te gaan. We zijn ontzettend dankbaar voor de inzet van de school om toetsen af te nemen en adviezen te geven over het thuisonderwijs. In Zuid-Soedan werden we heel hartelijk ontvangen. De lokale mensen kwamen allemaal een hand geven en op de compound waren bijna alle gezinnen aanwezig. Het was een gezellige drukte. We moesten zelf wel weer even 'landen'. Ook de kinderen hadden behoorlijk tijd nodig om hun draai weer te vinden. Gelukkig zijn we nu weer in het normale ritme en kunnen we terugkijken op een fijne tijd.

Jaap heeft zijn taken weer opgepakt. Hij heeft in de afgelopen tijd weer workshops gegeven. Er kwam deze keer een groep naar Juba. Het is altijd weer indrukwekkend om de mensen te begeleiden in zo'n proces. Daarnaast is Jaap ook bezig om vluchten te regelen voor vrouwen met fistula problematiek als gevolg van complicaties tijdens een bevalling en kinderen met waterhoofd en open rug. Een ander onderdeel van zijn werk is het informeren naar en het controleren van de staat van de landingsbaan. In het blauwe kader leest u daar meer over.

Tijdens ons verlof hoorden we dat de gezinnen het land uit moesten in verband met de veiligheid. Gelukkig was de situatie enkele weken later weer redelijk stabiel en konden de gezinnen weer naar huis.

In het binnenland blijft het onrustig en vinden er steeds onderlinge gevechten plaats. Het ziet er niet naar uit dat dit snel gaat veranderen. Dit betekent dat we naar sommige gebieden moeilijker of helemaal niet kunnen vliegen. Jaap is hierdoor vaker bezig met risicoanalyses voor de vluchten.

Mieke is samen met een aantal collega's druk met wondzorg op de compound voor de lokale mensen die om ons heen wonen. De mensen weten steeds beter de weg te vinden en dat zorgt dagelijks voor zo'n 10 patiënten. We hebben vaak mooie gesprekken met de mensen die we mogen verzorgen. De lokale bewaker, die ook meehelpt in de wondzorg, helpt ook weer mensen in zijn thuisomgeving. We kunnen daarvoor materialen aanleveren en hij kan de zorg op zich nemen. Zo kunnen we indirect ook mensen dienen, die niet bij ons aankloppen.

Vanmorgen ben ik op weg naar een van de afgelegen dorpen in het oosten van het land. Bij dit dorp in de bergen ligt aan de voet een landingsbaan, gemaakt door de omliggende dorpen voor de zendelingen die hier in de dorpen wonen en werken. Voor de zendelingen is vliegen eigenlijk de enige manier om te reizen van en naar deze dorpen. Hoewel er een 'weg' naar het dorp loopt, die alleen begaanbaar is in het droge seizoen, hebben ze geen beschikking over een auto of trekker. Ook komt er hoogst zelden één in het dorp. Dichtstbijzijnde andere landingsbaan ligt op vijf minuten vliegen, of twee uur lopen door de bergen (in het droge seizoen).

Het is voor mij nu de vijfde keer in drie jaar dat ik hier kom. Het is steeds weer een verademing om er te zijn: de rust, prachtige omgeving en het dorp dat bijzonder is opgebouwd tegen de berghellingen met plateaus van opgestapelde stenen, gevlochten omheiningen. Je waant je honderd jaar terug in de tijd. Maar dat is niet waarom ik hier ben. Vanmorgen ben ik hier om te kijken naar de werkzaamheden die gedaan zijn aan de landingsbaan. MAF is geen eigenaar van de baan, maar de dorpingen zelf. Daarom moet alles wat er met de baan gedaan moet worden, overlegd worden met de chiefs (lokale leiders) van de dorpen. Ruim twee jaar geleden ben ik hier voor het eerst geweest. Ik had toen een vergadering met alle chiefs waarin ik heb uitgelegd dat voor de veiligheid van het vliegen de bomen pal naast de landingsbaan met wortel en al verwijderd moesten worden. Daarnaast hadden een aantal dorpingen hun akkers tegen de baan aanliggen, lekker dichtbij het dorp en waarschijnlijk op erg vruchtbare grond. Maar met het hoge maïs en sorghum, geeft dit veel risico's voor onze vliegoperaties. Dieren lopen hier namelijk overal los en de koeien en geiten weten niet of ze veilig kunnen oversteken of niet. Een piloot kan het dier niet zien staan tussen de akkers en het staat met een paar passen midden op de landingsbaan. De piloot heeft geen mogelijkheid om uit te wijken met alle gevolgen van dien. Je kunt je voorstellen dat het inbouwen van een extra 'bufferzone' door de akkers verder van de landingsbaan te hebben, niet eenvoudig en snel geregeld is. Het gaat namelijk om het eten van de dorpingen en bij het eerste bezoek waren de akkers beplant, dan kun je onmogelijk de mensen vertellen dat ze maar even moeten plaats maken en een jaar honger moeten lijden. Dat er waarschijnlijk voor zorgt dat de dorpingen zich tegen je gaan keren. Compenseren met geld is ook geen optie, want als we daaraan beginnen, zullen we dit steeds opnieuw moeten doen. Na diverse bezoeken, steeds weer aanmoedigen om de nodige werkzaamheden te doen en ze keer op keer positieve feedback te geven, was tijdens mijn laatste bezoek bijna alles gedaan. Vandaag kom ik alleen even kijken of de laatste dingen ook nog echt gebeurd zijn. Als we aankomen is de chieft nog niet op de landingsbaan en wordt hij geroepen door op een bepaalde manier vanaf de landingsbaan omhoog te roepen naar het dorp op de berghelling. Na een paar keer roepen, komt er antwoord en weten we dat hij onderweg is. Ondertussen controleren we het werk dat is gedaan. Alles wat we afgesproken hebben is nu gebeurd, het heeft even geduurd 😊. En nu is het zaak om alles ook bij te houden, want ja in het regenseizoen groeit het hier hard. Zelfs zo hard dat nu de eerste struiken al een meter hoog zijn. We hebben de chieft aangemoedigd de bufferzones direct te (laten) maaien en dit te onderhouden. Daarmee hopen we voorlopig onze vliegoperaties hier veiliger uit te kunnen voeren. Want in de luchtvaart geldt: veiligheid voor alles.

Vanuit de tft

Na jarenlange trouwe inzet heeft Dorothé Roubos besloten te stoppen met haar werk voor de tft. We bedanken haar voor haar betrokkenheid en haar werk in de afgelopen jaren. Mariëtte de With neemt haar plaats in. Van harte welkom!

Zomerfair

D.V. woensdag 23 t/m zaterdag 26 juli staat er een MAF-kraam (steunfonds Jaap & Mieke de With, Zuid-Sudan) op de zomerfair van Terdege in Baarn. Van harte welkom! U kunt ook een bestelling plaatsen op www.madewithlove.jouwweb.nl. Voor de financiering van de kraam zijn we nog op zoek naar sponsors. Zie <https://steun.maf.nl/actie/1ccb8053741c356812e2898e76552a1c7ff73edf/>.

School

Voor de kinderen hebben we een hele fijne school. Helaas is er blijvend tekort aan docenten. Voor de eerste helft van het schooljaar is het ongeveer ingevuld, maar met veel moeite. Vanaf januari lijkt het erop dat de kinderen niet volledig naar school kunnen. Wilt u mee bidden en denken voor een oplossing?

Gebeds- en dankpunten:

- Danken voor de fijne verlofperiode
- Bid voor wijsheid om de juiste afwegingen te maken over de veiligheid voor de vluchten
- Bid voor vrede en rust in Zuid Soedan

Een hele hartelijke groet,
Jaap, Mieke, Mateo, Thirza, Joachim en Naomi de With

E-mail: thuisfrontdewith@outlook.com

Website: www.maf.nl/dewith

Facebook: www.facebook.com/FlyingdeWith/

NL80ABNA0555315487 t.n.v. MAF Nederland

o.v.v. 176 Steunfonds De With

Postadres: C/o MAF, P.O. Box 21123, 00505 Nairobi, Kenya